

10 juli 2011 Challenge Roth

Om 5:30 opgestaan. Ontbijten voor de wedstrijd is niet mijn sterkste kant, maar het lukte zowaar een halve liter yoghurt + banaan naar binnen te werken. Het was de halve nacht onrustig geweest en al vroeg werd het druk om ons tentje heen.

Met mijn zenuwen viel het wel mee. Om 6:00 even naar het parc ferme gelopen. Bidonnetjes op de fiets en tasje voor de fietswissel ingeleverd. Het was al een drukte van jewelste. Weer terug naar de tent nog even rusten. De speaker was al aan het droog oefenen. Hete luchtballonnen werden opgeblazen en er vloog nu en dan een helikopter over. Nee, dit was niet zo maar een wedstrijdje!

Om 6:45 kwam Thijs op de fiets en zijn we samen naar de zwemstart gelopen. Er was geen doorkomen aan. 5 minuten voor de zwemstart kon ik nog net aansluiten.

Wat was dit geweldig! Spannende muziek, een hoop herrie en vreselijk veel mensen aan beide kant van het kanaal en op de brug. Het leek wel een volle Arena en ik lag op de penaltystip!

Ik was redelijk snel weg en zat gelijk goed in mijn tempo. Wel was er nog veel stroming tussen de 2 sluizen in. Voor het 1ste keerpunt had ik al mensen te pakken van de startgroep voor me. Slalommen tussen de zwarte badmutsen door. In het begin nog netjes, maar ik moet toegeven ik heb ook wat bovenarmen aangetikt en 1 keer zelfs iemand aan z'n enkel getrokken. Blauwe, witte, paarse, roze badmutsen allemaal x maal 10 minuten eerder gestart. Na 1:02, volgens Bea, werd ik de kant opgesleurd; officieel: 1:05:49. Dat was achteraf een behoorlijke tegenvaller, al wist ik dat niet omdat ik geen klokje om had (zou ik nog in Roth bij de sportbeurs kopen).

Het fietsen begon goed. In Eckersmuhlen had je de Biermeile. 1,5 km geen dranghekken maar biertafels en mensen met een bierpotje in de hand, en dat om 9:00 uur.

Veel muziek ook. De eerste verzorgingspost (ook erg goed geregeld) werd bemand door militairen. Die hadden een soort van super dartbord gemaakt waar je je lege bidons in kon mikken. Aan het einde van de zone stonden 2 militairen te salueren. Ik maakte daar nog een grap over aan een voorbij rijdende jurymotor. Die kon er ook wel om lachen. De jury was sowieso erg behulpzaam (ik zag er een helpen met bandenwisselen), dat heb ik in ons eigen

landje wel anders gezien! Wel irriteerde me wel aan de kilometerborden; die stonden steeds 2km te ver.

In Hilpoltstein, na een razende afdaling, kwam je de bocht om en gelijk in een geweldige mensenmassa; de Solarberg. Slechts een nauw doorgangetje van amper 1 meter breed werd op het laatste moment vrijgemaakt. Bellen, toeters, muziek, dit bedoelen ze dus met “Ganzenhaut”. Boven aan de klim merkte ik toch dat ik wat sneller was gegaan dan ik eigenlijk gewild had. Buiten zicht van de massa kon ik het weer even rustiger aan doen.

Na 80 km had ik nog een goed gemiddelde (34 k/u), maar in de 2de ronde bij 100km was het een beetje op. Het was inmiddels bloedheet (30 graden) en erg drukkend weer. Rond het middaguur was onweer voorspeld. De 2de keer klimmen bij Greding (10%) ging nog maar net. Ik heb echt “rowling hills” zien veranderen in “mountains”. Na 5:51:19 reed ik de 2de wisselzone in.

Ik voelde me niet heel goed meer, hoofdpijn en een gevoelige achillespees (nog steeds) belooft niet veel goeds en het leek nog wel benauwder.

Rustig beginnen dus maar. Bea had me inmiddels weer gevonden (wat op zich al knap was; er waren vandaag 200.000 toeschouwers!). Uiteraard deed ik net of ik me super voelde en kon ik nog net een soort van lach toveren. De laatste opdracht was simpel en duidelijk: afdalen, door bos en vervolgens langs het kanaal heen en weer met 2 keerpunten (eerst 21 km naar links en vervolgens 21 naar rechts). Het was zoeken naar stukjes schaduw. Steeds meer deelnemers waren aan het wandelen; maar ik niet! Het ging wel langzaam. 6 min/km en ik verloor veel tijd bij elke verzorgingspost. Het tempo bleef er wel in. Hoog lopen, armen goed gebruiken, niet wandelen. Nu kon ik dat allemaal eens tegen mezelf zeggen.

De laatste 3km nog een klim voordat je over kinderhoofdjes door het oude centrum van Roth liep. Hier weer veel muziek en bier. Mijn finish werd aangekondigd met wat onweer. De regen gaf nog een lekkere verkoeling alleen een beetje laat.

Het stadion was geweldig, maar het noodweer barste ook gelijk los.

Na 11:34:11 zat het erop. Hoewel ik 12 jaar terug een uur sneller was vind ik dit nog steeds de mooiste triathlon ooit.

Uiteindelijk heb ik Bea een tent ingesmokkeld onder een grote handdoek. Daar werden de atleten verzorgd, massage, veel eten en drinken en was het vooral droog!

Na een broodje hebben we de spullen opgehaald en heb ik me omgekleed bij een supermarkt.

Vooraf hadden we ons een andere afsluiting bedacht, maar de pret van een geweldig weekend overheerste toch wel. Gelukkig was Bea zo slim geweest om eerder die dag al de tent en alles in te pakken, dat scheelde een hoop schoonmaak de volgende dag.

We zijn om 20:15 gaan rijden en om 3:00 waren we weer thuis. Richting Nederland werd het steeds droger. Maandag had ik nog een onverwacht dagje vrij, maar dan thuis. Hangmatje, zonnetje, veel drinken.....

Thijs nog gebeld. Hij had ook behoorlijk afgezien en zat nu met een kater. Met een pijnlijke kuit besloot hij al snel niet verder te lopen. Misschien een beetje troost door een vet Pr op het zwemonderdeel.

Uitslag:	3,86km zwem	180 km fiets	42,2 km loop	Totaal
Joop Schwalbach	1:05:49	5:51:19	4:28:17	11:34:11
Thijs van der Kolk	1:13:37	6:07:30	--	

Joop Schwalbach www.azvd.nl